

សង្ឃឹកទៅដានីយ៉ែល - លេខសាមសិបបួន

ការបរិកសម្មងនៃនូវកុរុបខ័ណ្ឌខន្តាយ៖ ការយល់ឃើញរបស់ William Miller និងអំណាចបំផុតសាសនាសូន្យទាំងបី ដល់នូវទៅដល់ Armageddon

Jeff Pippenger
2023-12-30

នៅ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798 ព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល ហើយជាពិសេសនិមិត្តរូបនៃគំណងដោយទន្ទេន Uai គួរឲ្យមានបរិក្ខារចេញ។ និមិត្តរូបនោះមានបុរាណអំពីការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះសិរីអង្គកេនទៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ខងលែមានកុលាយជាមួយដុល្លារសម្រាប់សេចក្តីពិតនោះ គឺ ដានីយ៉ែល ជំពូក 8 ខ 14។ William Miller ដល់ជាអ្នកនាំសារដល់គួរឲ្យមានជ័យជំនះនៃសុភាពការបរិក្ខារចេញនៃសារនោះ មិនដល់មានយល់ពេញលេញអំពីសេចក្តីពិតទាំងអស់ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងនិមិត្តរូបនោះឡើយ ប៉ុន្តែគាត់មានបំពេញកិច្ចការដល់គួរឲ្យមានបុគ្គលិកសាសនា។

នៅពេលមីឡីប្រាប់ផ្តើមសិក្សាព្រះបន្ទូលខន្តាយ គាត់មានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីច្បាប់ខ្លះៗនៃការបកស្រាយខន្តាយ ដល់គួរឲ្យមានកំណត់ និងបង្កើតឡើងនូវក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ច្បាប់ទាំងនោះមានកុលាយជាអ្វីដល់គួរឲ្យមានកំណត់ និងសម្គាល់ថាជា ច្បាប់នៃការបកស្រាយរបស់ William Miller។ ច្បាប់ទាំងនោះគួរឲ្យមានអនុម័តដោយការបំផុសគំនិត ហើយគួរឲ្យមានសម្គាល់ថាជាច្បាប់ដល់នឹងគួរឲ្យប្រើដោយអ្នកទាំងឡាយដល់បុរាណការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះបុរាណិកុត្តិ នៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យមកដល់។ មីឡីមានជ័យជំនះក្នុងកម្មវិធី គាត់មានចាប់ផ្តើមការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់គាត់ពីដើមព្រះគម្ពីរ ហើយមានបន្តទៅ មុខគេបំផុតនោះនៅពេលគាត់យល់អំពីអ្វីដល់គាត់កំពុងពិចារណានៅពេលនោះ។ តាមរយៈវិធីសាស្ត្រនេះ គាត់អាចមើលឃើញមានយ៉ាងងាយថា ខន្តាយអំពីពេលវេលាដំបូងបំផុតដល់មីឡីមានទទួលស្គាល់ ហើយមានទាក់ទងដល់សារដល់គាត់គួរឲ្យមានសម្គាល់ថាកំពុងមានបំពេញនៅក្នុងឆ្នាំ 1844 គឺ “បុរាណិកុត្តិ” នៃលើវិធីនីយ 26។

ការបំផុសគំនិតប្រាប់យើងថា ទេវតាការបរិយលៃ រួមជាមួយនឹងទេវតាបរិសុទ្ធជនទៀត មានដឹកនាំចិត្តគំនិតរបស់ Miller ដូចដល់ការបរិយលៃមានដឹកនាំចិត្តគំនិតរបស់ដានីយ៉ែល យ៉ូហានអ្នកទទួលវិរាណៈ និងពុទ្ធភារីទាំងអស់ក្នុងព្រះគម្ពីរ ដុបិតការបរិយលៃគួរឲ្យមានបុគ្គលិកកិច្ចដល់សាតាំងមានហត់បង់ទៅ។ ភារកិច្ចរបស់ការបរិយលៃគួរឲ្យមានគំណងដោយឈ្មោះដំបូងរបស់សាតាំង គឺ លូស៊ីហ្វើរ ដល់មានន័យថា អ្នកនាំពន្លឺ។ ការបរិយលៃមាននាំមកនូវពន្លឺពុទ្ធភារីដល់ Miller ហើយដោយការគោរពតាមពន្លឺនោះ គាត់មានបុរាណសារដល់ជូនដំណឹងអំពីការបរិក្ខារជំនុំជម្រះសិរីអង្គកេន នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

ការពិចារណាគួរឲ្យមានហេតុការណ៍ អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងឡាយដល់បុរាណច្បាប់ដល់អំពីកិច្ចការរបស់ William Miller

ទទួលស្គាល់ថា លោកមានទទួលការយល់ឃើញជាក់លាក់ខ្លះៗអំពីព្រះបន្ទូលទំនាយ
ដែលបានក្លាយជាកូនសោសម្រាប់កិច្ចការរបស់លោក
ក្នុងការប្រមូលរៀបចំសារអំពីការជំនុំជម្រះដែលកំពុងខិតមកជិត។
កូនសោមួយក្នុងចំណោមនោះ គឺការទទួលស្គាល់របស់លោកថា ក្នុងការអនុវត្តទំនាយ
មួយចុងតែណាមួយមួយឆ្នាំ។ មួយទៀត គឺជាវចនាសម្ព័ន្ធទំនាយមួយ
ដែលលោកមានប្រវត្តិ ដើម្បីដាក់
និងតម្រឹមខុសបែនទាត់នៃទំនាយដែលលោកមានរកឃើញ។ វចនាសម្ព័ន្ធនោះ មានមូល
ដុះលើអំណាចសាតាំងពីដំបូងនាំមកនូវសេចក្តីសង្កេតសង្ខេបបំផុតដល់បុរាណសូត្រ
របស់ព្រះ និងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ ការរកឃើញទាំងអស់របស់ Miller
ត្រូវបានដាក់លើវចនាសម្ព័ន្ធទំនាយនោះ
ដែលតំណាងឲ្យបុរាណសូត្រនៃព្រះបាទយេស៊ូ បន្ទាប់មកសម្រេចប៉ាបនិយម
ដែលបានដាស់តឿនជាបន្តបន្ទាប់ទាំងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ និងបុរាណសូត្ររបស់ព្រះ
ចាប់តាំងពីសម័យអឺស្តារអាលែប្រាណ រហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

វចនាសម្ព័ន្ធទំនាយនោះមានអនុញ្ញាតឲ្យគាត់កំណត់អត្ថសញ្ញាណយ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវសេ
ចក្តីពិតទាំងអស់ដែលចាំបាច់សម្រាប់បញ្ជាក់ថា ថ្ងៃ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ថាជាការបើកនៃការជំនុំជម្រះ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតនោះមានកម្រិត
ដុំបិតគាត់មិនអាចមើលឃើញអំណាចបៀតបៀនទីបី ដែលបានបន្តតាមសាសនាមិនជឿ
នឹងអំណាចសម្រេចប៉ាបនៃកូនសោមួយក្នុងចំណោមនោះ។
ការមើលឃើញសេចក្តីពិតនោះមិនមែនជាការចាំបាច់សម្រាប់គាត់ឡើយ
ពីព្រោះកិច្ចការរបស់គាត់គឺប្រកាសថាថ្ងៃ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ហើយពន្យល់អំពីអំណាចបៀតបៀនទីបីនឹងត្រូវបានបើកគ្រប់បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ។

ដោយទាក់ទងនឹងការតម្រឹមការយល់ដឹងខាងទំនាយរបស់គាត់លើវចនាសម្ព័ន្ធទំនាយអំណាច
បំផុតទាំងពីរ គឺមិនជឿព្រះ បន្ទាប់មកប្រាប់
គាត់ក៏បានយល់ថាពាក្យដែលបានបកប្រែថា "the daily" នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃទ្វីបមិនជឿព្រះ ហើយឬក៏រួមមិនជឿព្រះ។ ពាក្យ "tamid"
ដែលបានបកប្រែថា "the daily" ត្រូវបានដានីយ៍លែប្រើប្រាស់ចំនួនបួនដង។
វាតែងតែត្រូវបានប្រើដោយភ្នាក់ងារជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញាមួយដែល Miller
បានយល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវថាតំណាងឲ្យសូចាវ័នហាហ៍ និមិត្តសញ្ញានៃសូចាវ័នហាហ៍
ដែលតែងតែត្រូវបានប្រើដោយភ្នាក់ងារជាមួយ "the daily" នោះ
ត្រូវបានតំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញាពីរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
និមិត្តសញ្ញាទាំងពីរនៃអំណាចហាហ៍ សុទ្ធតែសម្គាល់ដល់សូចាវ័នហាហ៍
ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ នៅពេលដែលដានីយ៍លែបានប្រើពាក្យ "tamid"
ដែលត្រូវបានបកប្រែថា "the daily" វាតែងតែត្រូវបានប្រើជាមួយ
និងនាមនិមិត្តសញ្ញានៃសូចាវ័នហាហ៍។ ការយល់ដឹងរបស់ Miller ថា "the daily"
នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ គឺជាលទ្ធផលមិនជឿព្រះ បានក្លាយជាមូលដ្ឋាននៃវចនាសម្ព័ន្ធ
ព័ន្ធដែលគាត់បានយល់ឃើញថាសូចាវ័នហាហ៍អំណាចបំផុតទាំងពីរ គឺលទ្ធផលមិនជឿព្រះ
បន្តដោយលទ្ធផលហាហ៍។ ការកំណត់អត្ថសញ្ញាណរបស់ Miller ថា "the daily"
ជាលទ្ធផលមិនជឿព្រះ នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ
ត្រូវបានកំណត់ទុកឲ្យក្លាយជាធម្មតាដោយនាមនៅក្នុងអាដ្យុងទីសឹម
ដោយចាប់ផ្តើមនាមនៅក្នុងជំនាន់ទីពីរនៃអាដ្យុងទីសឹម ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
1888។

សចេកុដីពិតទំនាយដំបូងដដែល Miller បានរកឃើញ
ហើយជាសមាសធាតុមួយនៃការយល់ដឹងអំពីថ្មងទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ គឺជា “បុរាណវិទ្យា”
នៃលើវិស័យ ជំពូក ២៦
ហើយវាក៏ជាសចេកុដីពិតមួយដំបូងបំផុតក្នុងចំណោមសចេកុដីពិតដដែល Miller
បានបង្កើតឡើង ដដែលគួរឲ្យមានបដិសេធនៅឆ្នាំ ១៨៦៣ ផងដែរ។
ការបដិសេធនោះបានចាប់ផ្តើមជំនាន់ទីមួយនៃ Adventism
នៃពេលវេលាដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមរងការទីរហោសុថាននៃ Laodicea។
ជំនាន់ទីពីរបានចាប់ផ្តើមនៅសន្និបាតទូទៅ Minneapolis ក្នុងឆ្នាំ ១៨៨៨
ហើយបន្តទៀតពីការបោះបង្ហាញនៃការកើតឡើងនៃទីនោះ
កិច្ចការសាតាំងនៃការបដិសេធការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ Miller ចំពោះ “ការប្រចាំថ្ងៃ”
ថាជាសាសនាមិនជឿព្រះ បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១៩០១។ ការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវអំពី
“ការប្រចាំថ្ងៃ” មិនគួរឲ្យមានដាក់ចំណោមទាំងស្រុងឡើយ
រហូតដល់ការរាយការណ៍របស់នារីទំនាយមុនាក់ ដដែលបានបញ្ជាក់ថា
ទស្សនៈដដែលកំពុងគួរឲ្យមានលើកស្ទួយឡើង ដើម្បីបំភ្លឺនូវនឹងទស្សនៈត្រឹមត្រូវរបស់
Miller អំពី “ការប្រចាំថ្ងៃ” នោះ គឺគួរឲ្យមាននាមកដោយ
“ទេវតាដដែលគួរឲ្យមានបណ្តាញចេញពីសុថានស្តី”។
ការបដិសេធទាំងស្រុងបានកើតមានឡើងក្នុងជំនាន់ទីបី បុរាណវិទ្យាឆ្នាំ ១៩៣១។
ជំនាន់ទីបីបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការបោះពុម្ពពស្យោភវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ W. W. Prescott
ដែលមានចំណងជើងថា The Doctrine of Christ ភូមិភាគបន្តទៀតពីសន្និសីទព្រះគម្ពីរ ឆ្នាំ
១៩១៩។ នៅឆ្នាំ ១៩១៩ ជំនាន់ទីបីបានចាប់ផ្តើម
ហើយបន្តការរហូតដល់ការបោះពុម្ពពស្យោភវិទ្យាសាស្ត្រ Questions on Doctrine ក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៧។
បន្ទាប់ពីកិច្ចការរបស់ Miller គួរឲ្យមានបង្កើតឡើង
និងផ្ទេរឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវលទ្ធិសាសនាទាំងពីររបស់ Habakkuk (តារាងអនុកត្សសក្យយឆ្នាំ
1843 និង 1850) ហើយ ព្រះអម្ចាស់ក៏បានចាប់ផ្តើមបើកសម្តែងសចេកុដីពិតថា
មានអំណាចមួយទៀត គឺជាអំណាចទីបីនៃការបំផុសចំណេះដឹង
ដដែលនឹងមកតាមការរាយការណ៍សាសនាមិនជឿ និងអំណាចសម្តែងចេញ
ហើយនឹងបង្កើតបង្កើនបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះដែរ។

«តាមរយៈសាសនាព្រះផ្ទៃស ហើយបន្តទៀតមកតាមរយៈសាសនាប៉ាប
សាតាំងបានប្រើអំណាចរបស់វាអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សរ៍
ក្នុងការខិតខំលុបបំបាត់សាក្សីសូម្បីនោះក្នុងរូបរបស់ព្រះចេញពីផែនដី។ ពួកសាសនាព្រះផ្ទៃស
និងពួកប៉ាប គួរឲ្យមានជំរុញដោយវិញ្ញាណនាគដូចគ្នា។ ពួកគេខុសគ្នាតែតែងតែ
សាសនាប៉ាប ដោយផ្ទេរឲ្យពួកគេជាមុនព្រោះ នោះជាសក្ខីដែលគេរំលងចំណេះ
និងយោធន៍ជាង។ តាមរយៈឥទ្ធិពលរបស់សាសនាប៉ាប
សាតាំងបាននាំពិភពលោកឲ្យជាប់ជាល្បឿនយូរ។ កុំមែននូវអះអាងថាជាប់របស់ព្រះ
គួរឲ្យមានអូសចូលទៅក្នុងជួរនៃការលុបបំបាត់រងនេះ
ហើយអស់រយៈពេលលើសពីមួយពាន់ឆ្នាំ
បុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះបានរងទុក្ខក្រោមសចេកុដីកំហឹងរបស់នាគ។
ហើយនូវពេលវេលាសាសនាប៉ាប គួរឲ្យមានដកហូតកម្រិតរបស់ខ្លួន
ហើយគួរឲ្យបង្កឲ្យឈប់ការបង្កើតបង្កើន
យ៉ូហានបានឃើញអំណាចថ្មីមួយកំពុងងើបឡើង ដើម្បីបំបាត់ស្វែងរករបស់នាគ
ហើយបន្តការងារដដែលដោយយោធន៍ និងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះទៅមុខទៀត។ អំណាចនេះ

ដដែលជាអំណាចចុងក្រោយបំផុតដដែលគួរឱ្យសង្ស័យបំផុតនឹងក្រុមជំនុំ និងក្រុមយុត្តិធម៌របស់ពួកគេ គួរឱ្យមានការកំណត់ដោយសត្រូវមួយដដែលមានសុនដៃដូចកូនចង្កៀម។ សត្រូវទាំងឡាយដដែលនោះមុនវា មានឡើងមកពីសមុទ្រ ប៉ុន្តែតែងតែមានឡើងមកពីផែនដី ដដែលតំណាងឱ្យការកើតឡើងដោយសន្តិវិធីរបស់ជាតិដដែលគួរឱ្យមានការកំណត់នោះ។ «សុនដៃពីរដូចកូនចង្កៀម» តំណាងឱ្យសមរម្យដល់លក្ខខណៈរបស់រដ្ឋឯកបាលសហរដ្ឋអាមេរិក ដូចដដែលមានបង្កាញក្នុងគោលការណ៍មូលដ្ឋានពីរបស់វា គឺ សាធារណរដ្ឋបនីយម និងប្រកាសសេចក្តីនីយម។ គោលការណ៍ទាំងនេះគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃអំណាច និងសេចក្តីដឹងច្បាស់នៃរូងរឿងរបស់យើងក្នុងនាមជាជាតិមួយ។ អ្នកទាំងឡាយដដែលមាន រកឃើញទិដ្ឋភាពនៃជាលើកដំបូងនៃលើកនៃសមុទ្រអាមេរិក មានអរសបុរាណថា ក្នុងក្រុងម៉ាកស៊ីនដូនដដែលបុរសមួយដដែលឆ្លងក្រុងពីការទាមទារដ៏អ្នកអាងរបស់សាសនាប៉ាប និងពីអំណាចដ្ឋានការរបស់របរជាតិមួយ។ ពួកគេមានគំនិតចិត្តបង្កើតរដ្ឋឯកបាល មួយនៃលើកមូលដ្ឋាននៃលើកនៃសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយ និងសេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយ។ Signs of the Times, November 1, 1899.

មីឡែនមិនអាចយឺតយ៉ាវអំណាចទីបីដដែលបៀតបៀនបានទេ ហើយដោយហេតុនេះឯង រចនាសម្ព័ន្ធនៃរបស់គាត់មិនទាន់ពេញលេញ ទោះជាវាសមស្របយ៉ាងពេញលេញសម្រាប់បំពេញកិច្ចការរបស់គាត់ក៏ដោយ។ បងស៊ីរីតែបញ្ជាក់ថា មីឡែនគឺជាទូតដដែលពួកគេមានសុនដៃស្រស់ ថា ក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់គួរឱ្យមានការកំណត់ទុកជាមុនដោយអលើយ៉ា និងយ៉ូហានហាទីសូ ហើយក្នុងការហៅឱ្យចូលកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់គួរឱ្យមានការកំណត់ទុកជាមុនដោយអលើយ៉ា ហើយក្នុងសេចក្តីស្នើសុំរបស់គាត់ គាត់គួរឱ្យមានការកំណត់ទុកជាមុនដោយម៉ូសេ។ មានមនុស្សសតិចណាស់ក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្របរិសុទ្ធច្នងដដែលមានបណ្តាលឱ្យមានសេចក្តីអធិប្បាយបែបនេះ ដដែលកំណត់ថា ពួកទេវតាកំពុងរង់ចាំនៅក្នុងប្រទេសនេះដើម្បីប្រទេសពួកគេឱ្យរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែតែងតែជាសេចក្តីអធិប្បាយអំពីមីឡែន។ ការពិតដដែលថា កិច្ចការរបស់គាត់គួរឱ្យមានការ កំណត់ដោយបុរសគុតិសាស្ត្រដដែលក្នុងនោះគាត់គួរឱ្យមានលើកឡើង មិនមែនជាសេចក្តីថ្កុលថ្កងបុរាណចំពោះមីឡែនទេ ប៉ុន្តែគេតែងតែជាសេចក្តីចាំបាច់មួយដដែលគួរឱ្យទទួលស្គាល់ បុរសនៃប្រតិបត្តិការរបស់គាត់នឹង គួរឱ្យមានការកំណត់ក្នុងពន្លឺពិតនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ពួកគេ។

លោក មីឡែន មានទទួលបានការណែនាំជាក់លាក់ដោយទេវតា ដដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ស្ថាបនាគម្រោងទំនាយមួយ ដដែលមានមូលដ្ឋានលើអំណាចបំផុតព្រឹទ្ធសាសនាមិនជឿ បន្ទាប់មកគឺអំណាចសម្បត្តិចេញបោះ។ ដោយហេតុនេះហើយ ទំនាយទាំងឡាយដដែលកំណត់បុរសគុតិសាស្ត្រនៃលើកពីការបំផុសព្រឹទ្ធសាសនាដដែលអំណាចទាំងពីរនោះមានសម្រេច គួរឱ្យមានការកំណត់ មីឡែន យល់ខុស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គុណភាពយល់ខុសណាមួយក្នុងចំណោមទាំងនោះ មានចូលទៅលើការបរិសុទ្ធទាំងពីររបស់ហាហ្គុកឡើយ ជាទីដដែលមូលដ្ឋានទាំងឡាយដដែលគួរឱ្យមានការស្ថាបនាឡើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់លោក មីឡែន គួរឱ្យមានការបង្កាញជាប្រាកដ។ នេះហើយជាមូលហេតុដដែលការបំផុសគំនិតអាចកត់ត្រាអំពីការរងឥទ្ធិពល 1843 ថា វាគួរឱ្យមានការកំណត់ដោយព្រះហស្តគន្ធិព្រះអម្ចាស់។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឲ្យដឹងថា តារាងឆ្នាំ 1843
ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់ ហើយថា
គុណផលនៃការប្រើប្រាស់ត្រូវបានកែប្រែឡើងវិញ; ថា
គួលខេទាំងនោះគឺដូចជាទ្រង់ទ្រង់ព្រះហស្តទ្រង់យ៉ាងណា។ ថា
ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើវា ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងគួលខេទៗ
ដើម្បីបង្កើតមានអ្នកណាអាចមើលឃើញវាបាន
រហូតដល់ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ។»

«បន្ទាប់មក ឧត្តមប្រធាន «Daily» ថា ពាក្យ «sacrifice»
ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្រាសាទរបស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃកថាបទនោះឡើយ; ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈដ៏គួរឱ្យអរគុណ
ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។
នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែទាំងអស់បានប្រកាសពីទស្សនៈដ៏គួរឱ្យអរគុណ «Daily;» ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ គេបានទទួលយកទស្សនៈផ្សេងៗ
ហើយភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានតាមមកផងដែរ។» Review and Herald,
November 1, 1850.

សេចក្តីពិតដែលមិឡូធើរបានប្រមូលផ្តុំឡើងក្នុងការណែនាំរបស់ទេវតា
ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះអម្ចាស់ ហើយនៅក្នុងការអនុម័តលើផ្ទាំងតារាងឆ្នាំ 1843
ការបំផុសគំនិតបានបញ្ចូលថា ការយល់ដឹងរបស់មិឡូធើរដែលថា «the daily»
តំណាងឲ្យសាសនាមិនជឿ គឺគួរឱ្យអរគុណ។ ពាក្យហាមឃាត់ «tamid» ដែលត្រូវបានបកប្រែថា «the
daily» ក៏មានប្រយោជន៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍ដែរ
ហើយវាក៏ត្រូវបានដាក់ទំនងរវាងអំណាចបំផុតទាំងពីរ គឺសាសនាមិនជឿ
បន្ទាប់មកសាសនាប៉ាប។

ការយល់ឃើញរបស់មិឡូធើរអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» ថាជាមិត្តភាពសញ្ញានៃអំណាចពហុទេវនិយម
គឺសំខាន់បំផុតដោយដាច់ខាតក្នុងក្របខ័ណ្ឌទំនាយដែលគាត់បានប្រើប្រាស់
ពីព្រោះទំនាក់ទំនងតាមលំដាប់នៃអំណាចពហុទេវនិយមដែលតាមដោយអំណាចសម្រេចប៉ាប
បានក្លាយជាចំណុចយោងរបស់គាត់ក្នុងការតម្រិះទំនាយទាំងអស់ដែលគាត់ត្រូវបានដឹកនាំ
ឲ្យយល់។

នៅ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» គឺនៅឆ្នាំ 1798 សៀវភៅដានីយ៍ដែលត្រូវបានបោះពុម្ព
ហើយអត្ថបទសំខាន់ជាចម្បង ដែលអ្នកស្ទើរតែបានកំណត់ថាជា «សសរសុតមុកកណ្តាល»
និងជា «មូលដ្ឋាន» នៃចលនាអាដរេន គឺដានីយ៍លេខ 8 ខ 14។

«បទគម្ពីរដែលលើសពីបទគម្ពីរផ្សេងទាំងអស់ បានក្លាយជាទាំងមូលដ្ឋាន
និងសសរសុតមុកកណ្តាលនៃជំនឿអាដរេនទីស គឺសេចក្តីប្រកាសថា
“រហូតដល់ព្រំដែនបីរយថ្ងៃ; បន្ទាប់មកទីបីសុទ្ធជឺនឹងត្រូវបានជម្រះឲ្យបរិសុទ្ធជាញ។”
[ដានីយ៍លេខ 8:14.]» The Great Controversy, 409.

ខទីដប់បួន គឺជាចម្លើយចម្លើយខទីដប់បី ហើយចម្លើយនោះគឺមានន័យឡើយ
បុរសនិប្រតិបត្តិការបរិបទនៃសំណួរ។

បន្ទាប់មក ឧត្តមបញ្ជាការកម្មវិស័យមុន្នាក់កំពុងនិយាយ ហើយអ្នកកម្មវិស័យមុន្នាក់ទៀតបាននិយាយទៅកាន់អ្នកកម្មវិស័យមុន្នាក់នោះដល់កំពុងនិយាយថា ចក្ខុនិមិត្តកម្មអំពីយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងថ្មី និងអំពើហិង្សាដែលបណ្តាលឱ្យកើតការបំផ្លាញ និងមានរយៈពេលដល់កាលណា ដើម្បីបំបាត់ទាំងទីបរិសុទ្ធ និងពលបរិវារ ឱ្យគ្រប់គ្រាន់ឈ្លើយក្រោមដើមដំបូង? ហើយគាត់បាននិយាយមកឧត្តម ដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ; បន្ទាប់មក ទីបរិសុទ្ធនឹងគួរមានជម្រះឱ្យបរិសុទ្ធ។ ដានីយ៍លេខ 8:13, 14។

ខណ្ឌទាំងពីរនេះជានិមិត្តរូបនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់បានកើតឡើងនៃពេលវេលាដ៏វែងឆ្ងាយនៃការបរិច្ចាគនៃ «គ្រាប់បញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។ ខណ្ឌទីបីបញ្ជាក់អំណាចបំផ្លាញទាំងពីរ ដល់ Miller បានយកធុរៈជាមូលដ្ឋានសម្រាប់គំរូនាយរបស់គាត់។ Miller បានកំណត់ថា «ការប្រឆាំងថ្មី» ក្នុងខណ្ឌទីបី គឺជាសាសនាពុទ្ធសាសនា និង «ការរំលងដល់នាមកនូវការបំផ្លាញ» គឺជាអំណាចសម្រាប់បាប។ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការទទួលស្គាល់ថា គំរូនាយដល់ទេវតាបានដឹកនាំ Miller ឱ្យទទួលស្គាល់នោះ គួរមានសម្គាល់នៃក្នុងខណ្ឌទាំងពីរ ដល់តំណាងឱ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់បានមកដល់ក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1798។ ទោះជាយ៉ាងណា Miller មិនគួរមានអនុញ្ញាតឱ្យយើងអំណាចបន្ទាប់ ដល់នឹងឡើងមកលើឆាកទំនាយ ហើយបៀតបៀនបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

«ឧត្តមបញ្ជាការយើង ឯសក្តិសាស្ត្រមានសុភវិស័យនេះមានមាត់របស់នាគ ហើយអំណាចរបស់វាស្ថិតនៅក្នុងកុហលរបស់វា ហើយក្តីភ័យនេះនឹងចេញពីមាត់របស់វា។ បន្ទាប់មក ឧត្តមបញ្ជាការយើងមានស្មារតីស្វែងរកទាំងឡាយ ថា មាននោះមិនមែនជាកូនស្តីទាំងឡាយទេ ប៉ុន្តែដោយដោយឡែក និងខុសប្លែកពីពួកគេ។ នាងមានមុខដូចស្រីរបស់នាងហើយ ហើយវាមានកន្លងដុតទៅ ហើយកូនស្តីរបស់នាង គឺនិកាយប្រូតេស្តង់ទាំងឡាយ គឺជាអ្នកបន្ទាប់ដល់បានឡើងមកលើឆាក ហើយសម្បជញ្ជូននូវគំនិតដូចគ្នាដល់មាតាមាន នៅពេលនាងបៀតបៀនពួកកម្មវិស័យ។ ឧត្តមបញ្ជាការយើងថា ខណៈដល់មាតាបាននឹងកំពុងថយចុះក្នុងអំណាច កូនស្តីទាំងឡាយបាននឹងកំពុងរីកចម្រើនឡើង ហើយមិនយូរទេ ពួកគេនឹងប្រើអំណាចដល់មាតាផ្តាច់ប្រាណប្រើ។» Spalding and Magan, 1.

ការមិនអាចមើលឃើញអំណាចទីបីរបស់ Miller បានបង្កឱ្យគាត់ធ្វើសំណើចក្តីសន្មតនិងដូចដែលខុសដោយសាមញ្ញ។ Miller បានកំណត់សក្តិសាស្ត្រពីសម្ភារៈនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣ ថាជារូបមាតា ហើយសក្តិសាស្ត្រពីផែនដីថាជារូបសម្រាប់បាប។ ការអនុវត្តរបស់គាត់ចំពោះវិវរណៈ ជំពូក ១៧ ក៏មានកំហុសដដែល ដោយសារតែគាត់មិនអាចមើលឃើញបុរាណសាស្ត្រពុទ្ធសាសនាដែល រាតសន្តិសញ្ញាពីអំណាចបំផ្លាញទីពីរនៃទេវតាប៉ាបនិយម។ ដោយហេតុនេះហើយ នៅពេល Miller កំណត់អំណាចរូបនៅក្នុងពុទ្ធសាសនារបស់ដានីយ៍លេខ គាត់បានចាត់ទុកអំណាចទាំងនោះថាជាអំណាចតម្លៃ ដល់បានមកក្នុងពីរដំណាក់កាល។ នោះគឺជាការអនុវត្តដ៏គ្រឹមគួរទាំងកាលនោះ និងសព្វថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែវាបានរារាំងគាត់មិនឱ្យយល់អំពីនគរនានានៃពុទ្ធសាសនាពុទ្ធសាសនា។ ថាជាអ្វីដែលលាតសន្ធឹងព័ត៌មានទីបួន ដល់តំណាងដោយរូបមាតា គាត់បានឃើញ

និងកំណត់ថា នគរទីបួនគឺរួម មានពីរដំណាក់កាល ដដែលគំណងដោយរួមហោរាន និងរួមសមុតចេហ្គាប ប៉ុន្តែមិនអាចមើលឃើញថារួមសមុតចេហ្គាបក៏ជានគរទីបួនផងដែរ ដដែលនឹងត្រូវបន្តដោយនគរទីបួនមួយ។

នោះក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២

ពួកមីឡឺវត្រឡប់នាំយកធាតុនានានៃនគរទីបួននៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ មកគ្រប់ជាមួយនឹងនគរទីបួន។ នៅកម្រិតមូលដ្ឋាន ការអនុវត្តរបស់ពួកគេគឺគឺរួមគ្នា ប៉ុន្តែមិនពេញលេញទេ ដូចជាការយល់ដឹងដំបូងអំពីនគរនានានៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ ត្រូវតែស្របគ្នានឹងការយល់ដឹងចុងក្រោយអំពីនគរនានានៃពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវ ជា អាដាម និង អូមហេតា

តែងតែបែងចែកបញ្ចប់ដោយសេចក្តីចាប់ផ្តើម។

ការមិនអាចមើលឃើញភាពខុសគ្នានៃនគរពីរដដែលបន្តគ្នាតាមលំដាប់

មានផ្ទៃដីមីឡឺវ មិនអាចទទួលស្គាល់ថាវិវរណៈ ជំពូក ១២

កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនាព្រហ្មញ្ញសាសនាសិយម (នាគ)

ហើយសត្វពិសមុទ្រនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣ ជាសាសនាហ្គាបនិយម (សត្វ)

និងសត្វពិសនៃដីនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣ ជាប្បូតស្តេចក្នុងកុបត៍ជនឡី

(ហោរាកុលងៃកុលាយ)។

មីឡឺវមិនអាចឃើញនាគ សត្វសាហាវ និងហោរាកុលងៃកុលាយ

ជាអាណាចក្របីបន្តបន្ទាប់គ្នានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ពីរ និងទីដប់បី មានឡើយ

ហើយដូចនេះ ដោយហេតុផលតាមភូមិភាគក្នុងនាមនៃទំនាយរបស់គាត់

គាត់ត្រូវបានបង្កើតឲ្យសន្មតថា ជំពូកទាំងពីរនោះមិនមែនជាការបង្កើតជាលំដាប់បន្តគ្នា បន្ទាប់នៃអំណាចទាំងបីដដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតឌ្រេនទេ។

ពន្យល់ដដែលមីឡឺវមានទទួល គឺជាពន្យល់ដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់សម្រាប់ជំនាន់របស់គាត់

ហើយជំនាន់របស់គាត់ត្រូវបានសាកល្បងដោយពន្យល់នោះ។

ពន្យល់អំពីអំណាចបំផុតបំផុតទាំងបី (នាគ សត្វសាហាវ និងពុយាការីកុលងៃកុលាយ)

ត្រូវបានប្រទានដល់ Future for America នៅ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» គឺនៅក្នុងឆ្នាំ

1989។ បទគម្ពីរក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លៃ

ដដែលត្រូវបានបំភ្លឺដោយការរំលងសេចក្តីស្រឡាត់ ក្នុងការបំពេញតាម ដានីយ៍លៃ

ជំពូក 11 ខ 40 នោះ គឺជាពន្យល់របស់ទេវតាទីបី ខណៈដដែល Miller

មានទទួលពន្យល់របស់ទេវតាទីមួយ។ ខចុងក្រោយទាំងបួនមួយនៃ ដានីយ៍លៃ 11

ត្រូវបានមើលឃើញថាជាគ្រឹះ និងសសរកណ្តាលនៃចលនារបស់ Future for America ហើយ ខ

40 នៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក 11 មានសង្គមបេតន្តនោះ ដូចជាខ 13 និង 14 នៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក

8 មានសង្គមបេតន្តដដែលត្រូវបានបំភ្លឺក្នុងនាម Millerite។

ហើយនៅក្នុងចុងបញ្ចប់ ស្ករចេតនាត្រូវបាននឹងរាយប្រហារគាត់;

ហើយស្ករចេតនាដឹងនឹងមកប្រឆាំងនឹងគាត់ដូចជាខ្យល់ក្នុង

ដោយមានរទេះចម្រើន និងទ័ពសេះ និងនាវាជាច្រើន;

ហើយគាត់នឹងចូលទៅក្នុងបណ្តាបុរេសេនាទាំងឡាយ ហើយនឹងជន់លិច

ហើយឆ្លងកាត់ទៅ។ ដានីយ៍លៃ 11:40។

ខនេះបញ្ចប់អំពីសង្គមមួយដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់»

ក្នុងឆ្នាំ 1798 រវាងស្ករចេតនាត្រូវបាន និងស្ករចេតនាដឹង។

សុតចេខាងតុប្បងតំណាងឲ្យបុរសេហាវាំងដដែលគុមានជំនឿលើព្រះ
ជាបុរសេដដែលបានបង្កកប្លង់សុលាប័នដល់អំណាចសមុតចេហ្មាបក្នុងឆ្នាំនោះផ្ទាល់។
នោះទើបនោះ អំណាចសមុតចេហ្មាបក្សរមានតំណាងជាសុតចេខាងជើង។ តាមការព្យាយាមរណ៍
នោះឆ្នាំ 1798 បុរសេហាវាំងគឺជាមួយក្នុងចំណោមនគរទាំងដប់នៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក 7។
នគរទាំងដប់នោះតំណាងឲ្យរួមពហុវេនិយម ហើយរួមពហុវេនិយមតំណាងឲ្យនាគ។
អំណាចសមុតចេហ្មាប (សុតចេខាងជើង) តំណាងឲ្យសត្វសាហាវ។ ខនបេបញ្ញដាក់ថា
សុតចេខាងជើង (អំណាចសមុតចេហ្មាប)
ដដែលបានទទួលប្លង់សុលាប័នរបស់ខ្លួននោះដើមខន៖
នោះទើបផុតនឹងសងសឹកតបតទៅលើសុតចេខាងតុប្បង (សុតចេនៃអែធវេនិយម)។
នោះពេលដែលអំណាចសមុតចេហ្មាបបានសងសឹកតបតវិញ
សុតចេនៃអែធវេនិយមបានផ្តល់ទីច្បាប់បុរសេហាវាំង ទៅកាន់សហព័ន្ធសហភាពស្ទៀត។
បុរសេហាវាំងជាបុរសេតម្លើយ ប៉ុន្តែនៃពេលដែលអំណាចសមុតចេហ្មាបបានសងសឹកតបត
ទៅលើសុតចេខាងតុប្បងក្នុងខន៖ សុតចេខាងតុប្បងក្សរមានកំណត់ថាជា
«បណ្តាបុរសេ» ដូចដែលសហភាពស្ទៀតមុននេះក៏ដូចនោះដែរ។

នោះពេលដែលសុតចេខាងជើង (សុតចេហ្មាប) បានតបតវិញ នោះវាបាននាំមកជាមួយនូវ
«រទេះចម្ការ» «ទ័ពសេះ» និង «នាវាជាច្រើន»។ រទេះចម្ការ និងទ័ពសេះ
ជានិមិត្តរូបនៃកម្ពុជាយើង ហើយនាវា ជានិមិត្តរូបនៃកម្ពុជាសង្គ្រាមកិច្ច។
អំណាចដែលបានបង្កើតសម្តីព័ន្ធភាពមិនបរិសុទ្ធជាមួយសុតចេហ្មាប
ក្នុងគោលបំណងនាំឲ្យសហភាពស្ទៀតដួលរលំ គឺសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយកម្ពុជាទាំងពីររបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនោះក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បី
ក្សរមានកំណត់សម្គាល់ថា ជាសមតុល្លភាពរបស់វាក្នុងការបង្កខំពិភពលោកឲ្យទទួលសញ្ញា
នៃអំណាចរបស់សុតចេហ្មាប ដោយកម្ពុជាអារុធ និងកម្ពុជាសង្គ្រាមកិច្ច។
មនុស្សសន្តិសុខក្សរហាមឃាត់មិនឲ្យទិញ ឬលក់ ដោយគុមានសញ្ញានោះទេ
ហើយលើសពីនេះទៀត បើគុមានសញ្ញានោះ មនុស្សសន្តិសុខក្សរសម្លាប់។

ខគម្ពុជាទីស្រីបកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់នូវនាគ (សុតចេខាងតុប្បង), សត្វសាហាវ
(អំណាចសមុតចេហ្មាប) និងហោរាក្នុងក្បាល (សហរដ្ឋអាមេរិក)។
ខគម្ពុជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ «ពលរដ្ឋនៃទីបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1989
កំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចបំផ្តាញទាំងបី ដល់នាពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតដេន ដូចជា
ខគម្ពុជាមូលដ្ឋាននៃលទ្ធផលនៃឡើងវិញនៃកំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចបំផ្តាញទាំងពីរនៃ
ពហុប្បដានីយម បន្ទាប់មកតាមដោយអំណាចសមុតចេហ្មាប។

ខនបេចាប់ផ្តើមដោយការបុរយុទ្ធជម្ពុជាសុតចេខាងតុប្បង និងសុតចេខាងជើង។
នោះដើមខន៖ (1798) សុតចេខាងតុប្បងមានជ័យជម្នះ ប៉ុន្តែនៃក្នុងខន៖
សុតចេខាងជើងវាយតបវិញ ហើយមានជ័យជម្នះលើសុតចេខាងតុប្បង។
ការចាប់ផ្តើមនៃខនសម្រាប់ការបុរយុទ្ធជម្ពុជាសុតចេខាងជើង និងសុតចេខាងតុប្បង
ហើយនោះចុងបញ្ចប់នៃស្រាវជ្រាវនៃក្នុងខន៖
ការបុរយុទ្ធជម្ពុជាសុតចេខាងជើង និងសុតចេខាងតុប្បងក្សរមានបង្កាញ
ប៉ុន្តែមានលទ្ធផលផ្ទុយគ្នា។ ការចាប់ផ្តើមមានសម្គាល់ "ពលរដ្ឋនៃទីបញ្ចប់"
នោះឆ្នាំ 1798 ហើយការបុរយុទ្ធជម្ពុជាទីបញ្ចប់សម្គាល់ "ពលរដ្ឋនៃទីបញ្ចប់"
នោះឆ្នាំ 1989។
ខនបេមាននៃក្នុងសក្តិកម្មដែលបានសរសេររបស់វាស្តីអំពីខោអាវហ្មា និងអូមហេតា

គឺការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។

បុរេគតិសាស្ត្រពិតនៃនេះបន្តឆ្លងកាត់ការដួលរលំនៃសហភាពស្បៀងក្នុងឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ចុងបង្អស់នៃសតវត្សរ៍។ នៅពេលមានច្បាប់ថ្មីអាទិភាព សហភាពប្រឆាំងនឹងហិរញ្ញវត្ថុសម័យទំនើបគួរមានបង្កើតឡើងដោយសិរីលោកីការណ៍យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ដូច្នេះ ខ្សែបង្គោលចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយស្ថិតិស្វយ័តនៃសក្តានុពលគ្រប់គ្រង។ បុរេគតិសាស្ត្រនៃខ្សែបង្គោលចាប់ផ្តើមនេះតំណាងឱ្យបញ្ចប់ទាំងស្រុងនៃច្បាប់ថ្មីអាទិភាពនៃសតវត្សរ៍ដ៏ល្អឆ្នើម ដល់នូវទីនោះរដ្ឋសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយស្ថិតិស្វយ័តនៃសក្តានុពលគ្រប់គ្រង។ សញ្ញាសម្គាល់នៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ គួរមានសរសេរមិនគ្រប់គ្រងនៃអត្ថបទដែលមាននៅក្នុងឧប្បត្តិហេតុនេះ ប៉ុន្តែលើបុរេគតិសាស្ត្រទាំងមូលនៃខ្សែបង្គោលដងដង។ ខ្សែបង្គោលស្តីទំនាយដល់មិនមែនជួរកែតម្រូវទៅលើលទ្ធផលពហុវេនីយម (នាគ) និងលទ្ធផលហាល (សត្វ) ប៉ុណ្ណោះទេ។ ប៉ុន្តែវាក៏ណែនាំនូវសម្ព័ន្ធនៃអំណាចបំផ្លាញទាំងបី ដល់នូវពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតូន។

គួរឲ្យកត់សម្គាល់ Miller មានបុរាណសាស្ត្រអំពីការមកដល់នៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតរបស់ព្រះ ហើយគួរឲ្យកត់សម្គាល់ Future for America បុរាណសាស្ត្រអំពីការមកដល់នៃការជំនុំជម្រះបុរេបុត្តិរបស់ព្រះ។ នៅ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1989 ដំណើរការសាកល្បង និងការបរិសុទ្ធជបដំណើរការមានចាប់ផ្តើម នៅពេលខ្លួនបុរាណសាស្ត្រខ្មែរ ដានីយ៍លើ ១១ គួរមានបើកគ្នា នៅការរំលាយរបស់សហភាពស្បៀង។ ការខុសប្រក្រតីនៃ Miller ឃើញតែសាសនាមិនជឿព្រះ និងសាសនាប៉ាបប៉ុណ្ណោះ។ ហើយមិនយឺតយ៉ាវស្មើគ្នាដល់ក្របខ័ណ្ឌនៃ នោះ គួរតែយល់ឱ្យបានគ្រប់គ្រង ដើម្បីយល់ឱ្យបានគ្រប់គ្រងអំពីនិមិត្តរូបនៃនូវ Ulai ដល់គួរមានបើកគ្នាក្នុងឆ្នាំ 1798។

យើងនឹងបន្តការពិចារណានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«យើងគ្មានពេលវេលាសម្រាប់កាត់បង្គោលទៀតឡើយ។ គ្មានដំណាក់កាលស្ថិតិនៅខាងមុខយើង។ ពិភពលោកកំពុងគួរមានកំណើតដោយវិញ្ញាណនៃសង្គម។ មិនយូរប៉ុន្មាន ទិសដៅនៃសេចក្តីរីកចម្រើននៃនិយាយទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនឹងកើតឡើង។ ព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងដានីយ៍លើជំពូក ១១ មានដឹកនាំការសម្រេចបំពេញទាំងស្រុងរបស់វាហើយ។ បុរេគតិសាស្ត្រជាច្រើនដល់មាន កើតឡើងក្នុងការសម្រេចបំពេញព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ នឹងគួរមានផ្ទុយផងទៀត។»

“នៅក្នុងខ្សែសម្រប មានការលើកឡើងអំពីអំណាចមួយ ដល់ ‘មានដាក់ខ្លួនឡើងបុរាណសាស្ត្រនឹងមុច្ចាស់នៃពេលវេលា ហើយមានដកយកដង្ហោយបុរាណចុងចេញពីទ្វារ ហើយទិសដៅរបស់វាគួរមានបំផ្លាញចុះ។ ដោយមូលហេតុនៃការរំលងបទបញ្ញត្តិ ពេលវេលា និងដង្ហោយបុរាណចុងត្រូវមានបុគ្គលឱ្យវា ហើយវាមានបោះសេចក្តីពិតទៅដល់ដី ហើយវាមានបុរេបុត្តិ ហើយវិក័តមុននេះ។”

‘ដូច្នេះ សុភវេទនាៈនឹងផ្ទុកចិត្តកុត្តន ហើយគាត់នឹងលើកខ្លួនឡើង
ហើយផ្ទុកចិត្តកុត្តនឯងជានិច្ច។ ហើយនឹងនិយាយអំពីអស្ចារ្យបំផុតនៃព្រះនាម ហើយនឹងរីកចម្រើន
រហូតដល់ព្រះពិរោធក្សត្របញ្ចប់ ព្រោះអំពីអំណាចនៃព្រះនាម ហើយនឹងសម្រេច
គាត់នឹងមិនគោរពព្រះនាមបុព្វបុរសរបស់ខ្លួន ឬបំណងបុរាណរបស់សុភវេទនា
ហើយក៏មិនគោរពព្រះនាមណាមួយដែរ ដូច្នេះគាត់នឹងលើកខ្លួនឡើងលើសទាំងអស់។
ប៉ុន្តែ នៅក្នុងសុភវេទនា គាត់នឹងគោរពព្រះនាមបុព្វបុរស ហើយជាព្រះមួយដដែលបុព្វបុរសរបស់គាត់មិនស្គាល់ គាត់នឹងគោរព ដោយមាស ប្រាក់
តុប្បកម្មមានតម្លៃ និងវត្ថុគ្រប់គ្រង។ ដូច្នេះ
គាត់នឹងប្រព្រឹត្តនូវកិច្ចការបុព្វបុរសដ៏រឹងមាំបំផុត ជាមួយនឹងព្រះបរមេស្វរ្យ
ដដែលគាត់នឹងទទួលស្គាល់ ហើយនឹងបង្កើនសិរីល្អ
ហើយគាត់នឹងផ្ទុកចិត្តកុត្តនគ្រប់គ្រងលើមនុស្សជាតិ
ហើយនឹងចែកផ្ទុកជារង្សា។’”

«ទិដ្ឋភាពដដែលនេះនឹងអំពីអំណាចនៃព្រះនាមក្នុងពាក្យទាំងនេះ
នឹងកើតមានឡើង»។ Manuscript Releases, លេខ 13, 394។